

מנייה עד דיתוב לבייתה.

שומר אותו בדרך ולא נפרד ממנו עד שישוב לביתו.

בשעה שנכנס לביתו צריך לשמח את אשתו [ביתו], משום שאשתו גרמה לו אותו זיווג עליון. כיון שבא אליה, צריך לשמח אותה משום שני טעמים. אחד משום חדות אותו זיווג, חדות המצוה היא, וחדות המצוה חדות השכינה היא.

וְדָא עוּד אֵלָא דְאֶסְגִי שְׁלוֹם סַתָּם (לתתא) (ג"א לאתתא) הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (איוב ה) וַיִּדְעַתְּ פִי שְׁלוֹם אֶהְלֵךְ, וּפְקַדְתָּ נֹדֶךְ וְלֹא תַחֲטֵא. וְכִי אֵי לֹא פְקִיד לְאַתְתִּיהָ חֲטֵא אִיהוּ. הֲכִי הוּא וְדָאֵי. בְּגִין דְּגָרַע יָקָר זְוִיגָא עֲלָאָה דְאֶזְדוּגַת בֵּיהּ וּדְבִיתָהּוּ גְרָמָא לִיהּ. וְחַד דָּאֵי מִתְעַבְרָא אֶתְתִּיהָ זְוִיגָא עֲלָאָה אַרִיקַת בַּהּ נִשְׁמַתָּא קַדִּישָׁא דְהָאֵי בְרִית אֶקְרִי בְרִית דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְעַל דָּא בְּעֵי לְכוּנָא בְּחֶדְוֹתָא דָּא כְּמָה דְבְּעֵי בְּחֶדְוֹתָא דְשַׁבַּת (דאנן חכמים) דָּאִיהוּ זְוִיגָא דְחַפְמִינִן. וְעַל דָּא וַיִּדְעַתְּ פִי שְׁלוֹם אֶהְלֵךְ דְּהָא שְׁכִינְתָּא אֶתִּיא עִמָּךְ וְשָׂרְיָא בְּבֵיתְךָ. וְעַל דָּא (איוב ה) וּפְקַדְתָּ נֹדֶךְ וְלֹא תַחֲטֵא. מָאֵי וְלֹא תַחֲטֵא. לְשִׁמְשָׁא קָמֵי שְׁכִינְתָּא חֶדְוֹתָא דְמַצְוָה.

בְּגוּוּנָא דָּא תְלַמִּידי חַכְמִים דְּמִתְפָּרְשִׁין מְנַשְׂיֵיהוּ כָּל אַנּוּן יוֹמִין דְּשַׁבְּתָא בְּגִין לְאַתְעַסְקָא בְּאוֹרֵייתָא. זְוִיגָא עֲלָאָה אֶזְדוּגַת בְּהוּ וְלֹא מִתְפָּרְשָׁא מְנִיֵּיהוּ בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח דְּכַר וְנוֹקְבָא. כִּיּוֹן דְּעָאֵל שַׁבַּת בְּעֵינִן תְּלַמִּידי חַכְמִים לְחַדְתָּא לְדְבִיתָהּוּ בְּגִין יָקָר זְוִיגָא עֲלָאָה. וְלְכוּנָא לְבִיֵּיהוּ בְּרַעוּתָא דְמֵאֲרִיהוּן כְּמָה דְאַתְמָר.

בְּגוּוּנָא דָּא, הָאֵי מָאן דְאַתְתִּיהָ בְּיוֹמֵי מְסָאָבוּ דִּילָהּ וְנָטִיר לָהּ פְּדָקָא יְאוּת. כָּל אַנּוּן יוֹמִין זְוִיגָא עֲלָאָה אֶזְדוּגַת בְּהִדְיָה דִּישְׁתַּכַּח

וְדָא עוּד אֵלָא דְאֶסְגִי שְׁלוֹם סַתָּם (לתתא) (ג"א לאתתא) הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (איוב ה) וַיִּדְעַתְּ פִי שְׁלוֹם אֶהְלֵךְ, וּפְקַדְתָּ נֹדֶךְ וְלֹא תַחֲטֵא. וְכִי אֵי לֹא פְקִיד לְאַתְתִּיהָ חֲטֵא אִיהוּ. הֲכִי הוּא וְדָאֵי. בְּגִין דְּגָרַע יָקָר זְוִיגָא עֲלָאָה דְאֶזְדוּגַת בֵּיהּ וּדְבִיתָהּוּ גְרָמָא לִיהּ. וְחַד דָּאֵי מִתְעַבְרָא אֶתְתִּיהָ זְוִיגָא עֲלָאָה אַרִיקַת בַּהּ נִשְׁמַתָּא קַדִּישָׁא דְהָאֵי בְרִית אֶקְרִי בְרִית דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְעַל דָּא בְּעֵי לְכוּנָא בְּחֶדְוֹתָא דָּא כְּמָה דְבְּעֵי בְּחֶדְוֹתָא דְשַׁבַּת (דאנן חכמים) דָּאִיהוּ זְוִיגָא דְחַפְמִינִן. וְעַל דָּא וַיִּדְעַתְּ פִי שְׁלוֹם אֶהְלֵךְ דְּהָא שְׁכִינְתָּא אֶתִּיא עִמָּךְ וְשָׂרְיָא בְּבֵיתְךָ. וְעַל דָּא (איוב ה) וּפְקַדְתָּ נֹדֶךְ וְלֹא תַחֲטֵא. מָאֵי וְלֹא תַחֲטֵא. לְשִׁמְשָׁא קָמֵי שְׁכִינְתָּא חֶדְוֹתָא דְמַצְוָה.

בְּגוּוּנָא דָּא תְלַמִּידי חַכְמִים דְּמִתְפָּרְשִׁין מְנַשְׂיֵיהוּ כָּל אַנּוּן יוֹמִין דְּשַׁבְּתָא בְּגִין לְאַתְעַסְקָא בְּאוֹרֵייתָא. זְוִיגָא עֲלָאָה אֶזְדוּגַת בְּהוּ וְלֹא מִתְפָּרְשָׁא מְנִיֵּיהוּ בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח דְּכַר וְנוֹקְבָא. כִּיּוֹן דְּעָאֵל שַׁבַּת בְּעֵינִן תְּלַמִּידי חַכְמִים לְחַדְתָּא לְדְבִיתָהּוּ בְּגִין יָקָר זְוִיגָא עֲלָאָה. וְלְכוּנָא לְבִיֵּיהוּ בְּרַעוּתָא דְמֵאֲרִיהוּן כְּמָה דְאַתְמָר.

בְּגוּוּנָא דָּא, הָאֵי מָאן דְאַתְתִּיהָ בְּיוֹמֵי מְסָאָבוּ דִּילָהּ וְנָטִיר לָהּ פְּדָקָא יְאוּת. כָּל אַנּוּן יוֹמִין זְוִיגָא עֲלָאָה אֶזְדוּגַת בְּהִדְיָה דִּישְׁתַּכַּח